

Tineretea

Capitolul 1 Burzee

Ați auzit de marea Pădure Burzee? Bona obișnuia să mi-o slăvească pe vremea când eram copil. Cânta despre buturugi de copac uriașe, stând aproape unele de altele, cu rădăcinile împletindu-se sub pământ și cu ramurile deasupra; despre învelișul lor aspru de scoarță și despre crengile lor ciudate, noduroase; despre frunzișul lor bogat care străjuia întreaga pădure, în afara locurilor în care razele soarelui găseau un făgaș pe care să atingă pământul în mici unghere și să arunce umbre nefirești și stranii asupra mușchilor, lichenilor și mormanelor de frunze uscate.

Pădurea Burzee este semeață, splendidă și teribilă pentru cei ce se furișează la umbra ei. Intrând din pajiștile scăldate de soare în labirinturile ei, pare la început întunecată, apoi încântătoare și după aceea plină cu desfătări nesfârșite.

Vreme de sute de ani, ea a înflorit în toată splendoarea sa, liniștea adăpostului său fiind tulburată numai de ciripitul harnicilor veverițe, de mârâitul fiarelor sălbatice și de cântecul păsărilor.

Cu toate acestea, Burzee are locuitorii ei. Natura a populat-o de la început cu zâne, Knooki, Ryli și nimfe. Câtă vreme există Pădurea, ea va fi cămin, adăpost și loc de joacă pentru aceste minunate creaturi nemuritoare, care se desfată din plin în adâncurile ei.

Civilizația nu a ajuns niciodată până acum la Pădurea Burzee. Mă întreb dacă se va întâmpla vreodată.

Youth

Chapter 1 Burzee

Have you heard of the great Forest of Burzee? Nurse used to sing of it when I was a child. She sang of the big tree-trunks, standing close together, with their roots intertwining below the earth and their branches intertwining above it; of their rough coating of bark and queer, gnarled limbs; of the bushy foliage that roofed the entire forest, save where the sunbeams found a path through which to touch the ground in little spots and to cast weird and curious shadows over the mosses, the lichens and the drifts of dried leaves.

The Forest of Burzee is mighty and grand and awesome to those who steal beneath its shade. Coming from the sunlit meadows into its mazes it seems at first gloomy, then pleasant, and afterward filled with never-ending delights.

For hundreds of years it has flourished in all its magnificence, the silence of its inclosure unbroken save by the chirp of busy chipmunks, the growl of wild beasts and the songs of birds.

Yet Burzee has its inhabitants – for all this. Nature peopled it in the beginning with Fairies, Knooks, Ryls and Nymphs. As long as the Forest stands it will be a home, a refuge and a playground to these sweet immortals, who revel undisturbed in its depths.

Civilization has never yet reached Burzee. Will it ever, I wonder?

Capitolul 2

Copilul pădurii

Sdată, atât de demult încât străbunicii noștri abia dacă au auzit pomenindu-se despre asta, în mijlocul marii Păduri Burzee trăia o nimfă a pădurii, pe nume Necile. Era rudă apropiată cu puternica regină Zurline, iar casa ei se afla la umbra unui stejar falnic. În fiecare an, în Ziua Bobocilor, când copacii își scoteau la iveală mugurii proaspeți, Necile ținea potirul de aur al lui Ak la buzele reginei, care bea din el pentru bunăstarea pădurii. Puteți vedea, așadar, că era o nimfă cu oarecare trecere, ba, mai mult, se zice că era prețuită în chip deosebit pentru frumusețea și grația ei.

Ea nu putea spune când fusese zămislită; regina Zurline nu putea spune nici ea; marele Ak însuși nu putea spune. Se întâmplase cu multă vreme în urmă, pe când lumea era nouă și era nevoie de nimfe pentru a păzi pădurile și pentru a se îngriji de nevoile copacilor tineri. Apoi, într-o zi neștiută, Necile a venit pe lume; strălucitoare, fermecătoare, fragedă și zveltă ca un copac tânăr, ea a fost zămislită pentru a sta de strajă.

Părul ei avea culoarea care conturează ghimpele castanei; ochii ei erau azurii în lumina soarelui și purpurii în umbră; obrajii ei se îmbujorau cu trandafiriul diafan care tivește norii la apus; buzele ei erau roșu aprins, țuguiate și suave. Veșmintele îi erau de culoarea verde a frunzișului de stejar; toate nimfele pădurii se îmbracă în această culoare și nu cunosc nicio alta mai potrivită. Picioarele ei dragălașe erau înveșmântate în sandale, în vreme ce capul nu îi era acoperit cu altceva decât cu cosițele-i de mătase.

Chapter 2

The Child of the Forest

Since, so long ago our great-grandfathers could scarcely have heard it mentioned, there lived within the great Forest of Burzee a wood-nymph named Necile. She was closely related to the mighty Queen Zurline, and her home was beneath the shade of a widespreading oak. Once every year, on Budding Day, when the trees put forth their new buds, Necile held the Golden Chalice of Ak to the lips of the Queen, who drank therefrom to the prosperity of the Forest. So you see she was a nymph of some importance, and, moreover, it is said she was highly regarded because of her beauty and grace.

When she was created she could not have told; Queen Zurline could not have told; the great Ak himself could not have told. It was long ago when the world was new and nymphs were needed to guard the forests and to minister to the wants of the young trees. Then, on some day not remembered, Necile sprang into being; radiant, lovely, straight and slim as the sapling she was created to guard.

Her hair was the color that lines a chestnut-bur; her eyes were blue in the sunlight and purple in the shade; her cheeks bloomed with the faint pink that edges the clouds at sunset; her lips were full red, pouting and sweet. For costume she adopted oak-leaf green; all the wood-nymphs dress in that color and know no other so desirable. Her dainty feet were sandal-clad, while her head remained bare of covering other than her silken tresses.

Îndatoririle ce îi reveneau lui Necile erau puține la număr și simple. Împiedica buruienile dăunătoare să crească sub copacii ei și să vlăguiască pământul de hrana ce stătea în sarcina ei. Alunga Gadgolii, care se delectau cu plăcerea răutăcioasă de a zbura către trunchiurile copacilor și de a le răni, după care aceștia cădeau la pământ și mureau din cauza atingerii otrăvitoare. În anotimpurile secetoase, aducea apă de la pârâu și din mlaștină și umezea rădăcinile celor aflați în grija ei.

Așa era la începuturi. Acum buruienile se deprinseseră să ocolească pădurile în care sălășluiau nimfele; dezgustătorii Gadgoli nu mai îndrăzneau să se apropie; copacii îmbătrâniseră și erau puternici și puteau îndura seceta mai bine decât în vremea când erau lăstari proaspeți. Așa încât îndatoririle lui Necile se împuținaseră, iar timpul trecea anevoios, în vreme ce scurgerea anilor devenea mai istovitoare și mai săracă în evenimente decât era pe placul spiritului voios al nimfelor.

E adevărat că locuitorilor Pădurii nu le lipsea distracția. De fiecare dată când era lună plină, dansau în Cercul Regal al Reginei. Mai erau și Sărbătoarea Alunelor, Jubileul Culorilor Toamnei, ceremonie solemnă a Pierderii Frunzelor și banchetul Zilei Bobocilor. Dar aceste timpuri de desfătare erau îndepărtate și separate între ele de multe ore de plictiseală.

Surorile lui Necile nu gândeau că o nimfă a pădurii poate ajunge să fie nemulțumită. Se ajunsese aici numai după ani întregi de gânduri negre. Dar odată ce ea înțelese că viața era plictisitoare, încetă să mai arate răbdare față de starea ei și tânji să facă ceva cu adevărat important și să-și petreacă zilele în feluri până atunci nevisate de nimfele pădurii. Legea Pădurii era singura care o împiedica să plece în căutarea aventurii.

Pe când această dispoziție sufletească o împovăra pe dulcea Necile, se întâmplă ca marele Ak să viziteze Pădurea Burzee și să le îngăduie nimfelor pădurii, după cum le era deprinderea, să stea la picioarele sale și să asculte vorbele de înțelepciune ce ieșeau de pe buzele lui. Ak e Duhul Pădurilor Lumii; el vede totul și știe mai multe decât știu fiii oamenilor.

Necile's duties were few and simple. She kept hurtful weeds from growing beneath her trees and sapping the earth-food required by her charges. She frightened away the Gadgols, who took evil delight in flying against the tree-trunks and wounding them so that they drooped and died from the poisonous contact. In dry seasons she carried water from the brooks and pools and moistened the roots of her thirsty dependents.

That was in the beginning. The weeds had now learned to avoid the forests where wood-nymphs dwelt; the loathsome Gadgols no longer dared come nigh; the trees had become old and sturdy and could bear the drought better than when fresh-sprouted. So Necile's duties were lessened, and time grew laggard, while succeeding years became more tiresome and uneventful than the nymph's joyous spirit loved.

Truly the forest-dwellers did not lack amusement. Each full moon they danced in the Royal Circle of the Queen. There were also the Feast of Nuts, the Jubilee of Autumn Tintings, the solemn ceremony of Leaf Shedding and the revelry of Budding Day. But these periods of enjoyment were far apart, and left many weary hours between.

That a wood-nymph should grow discontented was not thought of by Necile's sisters. It came upon her only after many years of brooding. But when once she had settled in her mind that life was irksome she had no patience with her condition, and longed to do something of real interest and to pass her days in ways hitherto undreamed of by forest nymphs. The Law of the Forest alone restrained her from going forth in search of adventure.

While this mood lay heavy upon pretty Necile it chanced that the great Ak visited the Forest of Burzee and allowed the wood-nymphs as was their wont – to lie at his feet and listen to the words of wisdom that fell from his lips. Ak is the Master Woodsman of the world; he sees everything, and knows more than the sons of men.

În noaptea aceea, el prinse mâna cea mândră a reginei, căci le iubea pe nimfe așa cum un părinte își iubește copiii; iar Necile se așază la picioarele lui alături de multe dintre surorile sale și îl ascultă cu atenție.

- Trăim atât de fericiți, frumoasele mele, în luminișurile pădurii noastre, spuse Ak, mângâindu-și gânditor barba sură, încât nu cunoaștem nimic din întristarea și durerea hărăzite bieților muritori care viețuiesc în lumea largă. Ei nu fac parte din seminiția noastră, e adevărat, dar mila le șade bine unor creaturi atât de binecuvântate cum suntem noi. Adesea, când trec prin sălașul vreunui muritor aflat în suferință, sunt ispitit să mă opresc și să îndepărtez durerea bieteii făpturi. Cu toate acestea, suferința, cu măsură cumpătată, face parte în chip firesc din soarta muritorilor și nu este treaba noastră să ne amestecăm în legile Naturii.

- Cu toate acestea, zise mândra regină, înclinându-și capul auriu înspre Duhul Pădurii, nu ar fi zadarnic să credem că Ak i-a sprijinit deseori pe acești nefericiți muritori.

Ak zâmbi.

- Uneori, răspunse el, când sunt foarte tineri - muritorii îi numesc „copii” -, m-am oprit să îi salvez pe mulți dintre ei din suferință. Bărbații și femeile nu îndrăznesc să se amestece; ei trebuie să ducă povara pe care Natura le-a pus-o pe umeri. Dar pruncii neajutorați, copiii nevinovați ai oamenilor, au dreptul de a fi fericiți până ajung adulți și devin capabili să îndure încercările naturii lor umane. Așa încât mă simt îndreptățit să-i ajut. Nu cu mult timp în urmă - acum un an, pesemne - am găsit patru copii sărmani cuibăriți într-o colibă de lemn, murind de frig. Părinții lor se duseseră într-un sat vecin după mâncare și lăsaseră un foc aprins pentru a-i încălzi pe micuți cât lipseau ei. Dar a venit o furtună și a troienit zăpadă în calea lor, așa încât au rămas multă vreme pe drum. Între timp, focul s-a stins și gerul a pătruns oasele copiilor rămași singuri.

- Sărăcuții de ei! suspină molcom regina. Și ce-ai făcut atunci?

That night he held the Queen's hand, for he loved the nymphs as a father loves his children; and Necile lay at his feet with many of her sisters and earnestly harkened as he spoke.

"We live so happily, my fair ones, in our forest glades", said Ak, stroking his grizzled beard thoughtfully, "that we know nothing of the sorrow and misery that fall to the lot of those poor mortals who inhabit the open spaces of the earth. They are not of our race, it is true, yet compassion well befits beings so fairly favored as ourselves. Often as I pass by the dwelling of some suffering mortal I am tempted to stop and banish the poor thing's misery. Yet suffering, in moderation, is the natural lot of mortals, and it is not our place to interfere with the laws of Nature."

"Nevertheless", said the fair Queen, nodding her golden head at the Master Woodsman, "it would not be a vain guess that Ak has often assisted these helpless mortals."

Ak smiled.

"Sometimes", he replied, "when they are very young – 'children', the mortals call them – I have stopped to rescue them from misery. The men and women I dare not interfere with; they must bear the burdens Nature has imposed upon them.

But the helpless infants, the innocent children of men, have a right to be happy until they become full-grown and able to bear the trials of humanity. So I feel I am justified in assisting them. Not long ago – a year, maybe – I found four poor children huddled in a wooden hut, slowly freezing to death. Their parents had gone to a neighboring village for food, and had left a fire to warm their little ones while they were absent. But a storm arose and drifted the snow in their path, so they were long on the road. Meantime the fire went out and the frost crept into the bones of the waiting children."

"Poor things!" murmured the Queen softly. "What did you do?"

- L-am chemat pe Nelko, rugându-l stăruitor să aducă lemne din pădure și să sufle asupra lor până ce focul s-a aprins din nou și a încălzit odaia în care stăteau copiii. Pe dată ei au încetat să mai tremure și au adormit până ce s-au întors părinții lor.

- Mă bucur că ai făcut asta, spuse buna regină, înclinându-se către Duh, iar Necile, care ascultase cu atenție fiecare cuvânt, repetă în șoaptă: „Și eu mă bucur!“

- Și chiar în noaptea aceasta, continuă Ak, când am ajuns în marginea Pădurii Burzee, am auzit un scâncet plâpând, pe care l-am socotit a veni de la un prunc de-al oamenilor. M-am uitat în jurul meu și am găsit, în apropierea Pădurii, un copilaș neajutorat, zăcând aproape dezbrăcat în iarbă și bocind jalnic. Nu departe, la adăpostul Pădurii, se pregătea de atac Shiegra, leoaica, pentru a-l devora pe prunc la cină.

- Și ce ai făcut, Ak? întrebă regina cu sufletul la gură.

- Nu mare lucru, zorindu-mă să le dau binețe nimfelor. Dar i-am poruncit Shiegrei să se așeze aproape de copilaș și să-i dea lapte pentru a-i astâmpăra foamea. Și i-am spus să trimită vorbă de-a lungul și de-a latul pădurii, la toate fiarele și târâtoarele, ca să nu vatăme pe copil.

- Mă bucur că ai făcut asta, spuse din nou buna regină, cu un ton de ușurare; dar de această dată Necile nu repetă cuvintele sale, căci nimfa, copleșită de o hotărâre ciudată, se făcuse nevăzută din mijlocul adunării.

În mare grabă, silueta ei mlădioasă țâșni pe potecile pădurii, până ce ajunse la marginea puternicei Burzee, unde se opri pentru a privi curioasă în jurul ei. Niciodată până atunci nu se aventurase atât de departe, căci Legea Pădurii le așezase pe nimfe în cele mai mari adâncuri ale sale.

Necile știa că încălca Legea, dar gândul acesta nu le dădea pace gingașelor ei picioare. Hotărâse să vadă cu ochii ei pruncul despre care vorbise Ak, căci nu zărise niciodată vreun copil de-al oamenilor. Toți nemuritorii sunt adulți; printre ei nu există copii.

"I called Nelko, bidding him fetch wood from my forests and breathe upon it until the fire blazed again and warmed the little room where the children lay. Then they ceased shivering and fell asleep until their parents came."

"I am glad you did thus", said the good Queen, beaming upon the Master; and Necile, who had eagerly listened to every word, echoed in a whisper: "I, too, am glad!"

"And this very night", continued Ak, "as I came to the edge of Burzee I heard a feeble cry, which I judged came from a human infant. I looked about me and found, close to the forest, a helpless babe, lying quite naked upon the grasses and wailing piteously. Not far away, screened by the forest, crouched Shiegra, the lioness, intent upon devouring the infant for her evening meal."

"And what did you do, Ak?" asked the Queen, breathlessly.

"Not much, being in a hurry to greet my nymphs. But I commanded Shiegra to lie close to the babe, and to give it her milk to quiet its hunger. And I told her to send word throughout the forest, to all beasts and reptiles, that the child should not be harmed."

"I am glad you did thus", said the good Queen again, in a tone of relief; but this time Necile did not echo her words, for the nymph, filled with a strange resolve, had suddenly stolen away from the group.

Swiftly her lithe form darted through the forest paths until she reached the edge of mighty Burzee, when she paused to gaze curiously about her. Never until now had she ventured so far, for the Law of the Forest had placed the nymphs in its inmost depths.

Necile knew she was breaking the Law, but the thought did not give pause to her dainty feet. She had decided to see with her own eyes this infant Ak had told of, for she had never yet beheld a child of man. All the immortals are full-grown; there are no children among them.